

Đề bài

Những ngày đầu xuân,
quê em tổ chức phong
trào trồng cây nhớ ơn
Bác Hồ. Em hãy tả
lại buổi trồng cây ấy.

Bài làm

Sáng mừng năm tết, mọi người trong xóm em nô nức chuẩn bị tết trồng cây nhớ ơn Bác Hồ.

Trời se lạnh, mặt đất còn phủ hơi sương, cây cỏ hoa lá còn chưa thức dậy, tiếng trống, tiếng loa, tiếng gọi nhau í ới vang dậy cả xóm làng. Mọi vật bừng tỉnh. Từ các xóm ấp, mọi người, mọi phương tiện như xe đẩy, xe thò, chờ cuộc xêng, cây xanh lục đục ra đình làng tập trung.

Ở đây, những băng cờ, khẩu hiệu đã được căng ra. Thanh thiếu niên trong xã đã tập hợp theo hàng ngũ chỉnh tề. Chủ tịch Ủy ban cùng đại diện Mặt trận Tổ quốc xã đã phát biểu nêu rõ ý nghĩa của tết trồng cây. Đây là việc làm thể hiện lòng biết ơn Bác Hồ, là nhiệm vụ cấp bách của mỗi người dân hiện nay trồng cây xanh, bảo vệ môi trường. Từ thành phố, đến nông thôn, ai cũng hiểu ý nghĩa và nhiệm vụ ấy. Phải làm cho quê hương mình giữ mãi một màu xanh.

Như đã qui định sẵn các khu vực trồng cây, từng lớp thanh niên, thiếu niên dưới sự hướng dẫn của ban chỉ đạo thôn đem những cây giống đến vị trí của mình để bắt đầu công việc. Mọi người ai cũng khẩn trương, không khí thật náo nhiệt. Ở đình thì trồng thêm một cây bàng. Dọc hai bên đường thì trồng xen những cây phi lao. Trong trường học lại trồng thêm những cây phượng vĩ. Đến nghĩa trang xã thì trồng hai hàng dương từ cổng đi vào. Xung quanh tượng đài liệt sĩ, các bạn gái có nhiệm vụ trồng hoa. Những giống cây to nhỏ khác nhau, lần lượt được các anh trồng xong. Có anh quần vận đến đầu gối, có anh quần cộc, lưng trần, bất kể nặng nhọc búng những gốc cây đã mục thay vào đó là một cây con xanh mơn mẫm. Các cô, các chị ra bển gánh nước tưới vào hàng cây mới trồng. Ai cũng chăm chút, nâng niu từng cây một. Mỗi cây sau khi trồng lại được che chắn cẩn thận, để tránh nắng. Con đường đất đầy bụi, hai bên đường cỏ mọc chằng chịt giờ đây đã khác hẳn. Cỏ dại đã biến mất, mặt đường như rộng thêm ra. Cứ khoảng hai mét lại có một cây phi lao được trồng. Từ sân đình, đến Ủy ban xã, khuôn viên của trường nơi nào cũng sạch cỏ, cây xanh đã mọc lên. Những cây non yếu ớt phải che chắn kia chẳng bao lâu nữa sẽ bén rễ, đâm chồi, dần dần sẽ cao lớn thành những cây to.

Vừa vun đất vào cây xà cừ cuối cùng, cụ Nghĩa vừa khe khẽ ngâm hai câu thơ của Bác:

Mùa xuân là tết trồng cây

Làm cho đất nước, càng ngày càng xuân.

Chẳng lâu lắm đâu, sân trường, sân đình, sân ủy ban sẽ rợp bóng mát. Hai bên đường làng sẽ đẹp biết bao với hàng phi lao vi vu trong gió. Chỉ nghĩ đến điều ấy thôi mọi người đã quên hết mệt mỏi.

Mặt trời đã lên cao, việc trồng cây cũng vừa xong. Mọi người với tâm trạng hoan hỉ, ngắm lại công trình mình vừa hoàn thành... Nhà nhà đón xuân, người người đón xuân và cả những cây non mới trồng cây cũng bén rễ, cũng xanh cây để chào đón mùa xuân. Đâu đây vang lên tiếng hát của các bạn học sinh THCS: “Hàng cây xanh xanh chúng em trồng, mười năm qua cây vươn thẳng tắp...”. Trồng cây để nhớ ơn Bác Hồ khiến lòng ai cũng náo nức.